DE WOLF EN DE OOIEVAAR

Een wolf was vraatzuchtig en gulzig geweest
en bij het schrokken op een uitbundig feest
was een been hem in het keelgat gebleven.
Dat kostte hem op een haar na het leven.
Spreken of roepen kon hij niet meer.
Daarom sloeg hij met zijn poot heen en weer.
Een ooievaar die daar juist voorbij kwam
was de eerste die er notitie van nam.
Hij begreep meteen wat moest worden gedaan
en vatte terstond de operatie aan.
Met zijn snavel heeft hij het been gevat,
waarna de wolf weer volop adem had.
Van betalen wilde de wolf niets weten.
Hij heeft woedend van zich afgebeten:
"Hoe durf je mij om geld te vragen?
Je bent de eerste die het durft te wagen
zijn kop in mijn muil te steken.
Dat vind ik onbeschaamde streken.
Verdwijn dus, of het zal je berouwen,
en wacht je voortaan voor mijn klauwen"

Uit: 100 fabels van
la Fontaine, jaar 1694.

Vogelwerkgroep „Noordwijk"

Afdeling van de Vereniging
Vogelbescherming, Den Haag
en Omstreken.

M E D E D E L I N G E N.

Op de eerste werkvergadering gehouden de 13e april, werd voor de tijd van één jaar benoemd een bestuur bestaande uit:

W.Baalbergen, Schoolstraat 31, voorzitter
A.Cramer, Sluispad 5, secretaris

en een technische commissie bestaande uit de heren:

J.Deelder, Duinweg 81
J.Moerkerk, Golfweg 1
J.Vink, Wilhelminastraat 63.

Vogelasiel:

J.Hoek, Schoolstraat 4.

Als LEDEN zijn op 1 mei ingeschreven:

C.v.d.Luit,	Duinweg 33
J.Hoek,	Schoolstraat 4
J.Glasbergen,	Rijnsburg
Q.v.d.Meulen,	Irenestraat 2
P.Choufour,	Pr.Bernhardstraat 42
D.Hoek,	De Ruiterstraat 5
J.H.Brinkhuis,	Hoogwakersbosstr. 59
J.Bedijn,	Margrietstraat 11
W.v.d.Linden,	Noordwijkerhout
L.Bedijn,	Boekerslootlaan 75
M.Verwey,	Vinkenlaan 23

J.Verwey, Vinkenlaan 23
C.v.d.Wiel, de la Bass.Courcaenstraat 12,
C.Selhorst, Margrietstraat 24.

Waarnemingen

(Algemeen)

Voorts werd besloten, dat alle leden kunnen gaan waarnemen. En dat deze waarneming (betreffende minder algemene soorten, in het oog lopende veranderingen, grote verplaatsingen, grote concentratie, enz.) binnen de grens van het Noordwijkse grondgebied, kunnen worden verzameld en schriftelijk bij de heer Moerkerk kunnen worden ingeleverd, alwaar de mededelingen worden beoordeeld en eventueel gepubliceerd.

Bij een eventuele opgave steeds: aantal, soort, plaats, tijd datum en verdere bijzonderheden vermelden!

Dit is een opdracht dus voor alle leden!

Inventarisatie

Ten einde een goed overzicht te krijgen van de vogelstand in de duinen benoorden Noordwijk tot aan de Duindamse Slag, werd besloten dit gebied te gaan inventariseren.

Voorlopig wordt dit gebied in 8 kavels verdeeld, genummerd van 1 tot 8 en onder de volgende mensen verdeeld:

Kavel 1: C.v.d.Luit
" 2: J.Deelder
" 3: J.Moerkerk
" 4: J.Vink
" 5: A.Cramer

Kavel 6: J.Glasbergen
" 7: J.Hoek
" 8: W.Baalbergen.

Hiermee wordt begonnen op 1 mei. Wij hopen het aantal waarnemers door middel van cursussen in de komende winter te kunnen uitbreiden; aangezien het te onderzoeken terrein nu wel erg klein gehouden moest worden.

Verder kan ieder die hiervoor interesse heeft zich bij één van bovengenoemden vervoegen, teneinde mee te gaan waarnemen.

V O G E L A S I E L.

Van de Mij. N.V. Zeebad, Noordwijk, hebben we een hoekje grond in bruikleen gekregen, alwaar we aan het bouwen zijn aan een onderkomen voor onze vogels die hulp nodig hebben.

De leiding hiervan berust bij J.Hoek.

E X C U R S I E S.

Op zaterdag 14 mei a.s. te 7.-- uur v.m. kunt U mee doen aan onze le "Vogelzang"-excursie.

Verzameld wordt bij het begin van het fietspad (Duinweg). De leiding hiervan is in handen van de heer Deelder.

Voorts kan nog worden deelgenomen aan een excursie naar de meeuwen-kolonie te Wassenaar op 28 mei.

Aanmelden hiervoor bij:

W.Baalbergen, Schoolstraat.

Dit was het nieuws. Het ligt in de bedoeling U iedere 2 maanden op de hoogte te gaan houden, door middel van dit mededelingenblad.

Bewaar dit exemplaar zuinig.

A.Cramer, secretaris.

Strandlopers

Strandlopers, die nijverige lopertjes langs de vloedlijn. Altijd op zoek naar iets eetbaars. Uitwijkend voor iedere aanspoelende golf.
De Strandloper is ook de naam van het blad van de Natuur- en Vogelbescherming "Noordwijk". De vogelclub in de volksmond. Ook hier geldt, hier en daar wat oppikkend van datgene wat er op natuurbeschermingsgebied voorhanden is.

Terugbladerend in de jaargangen komt er weer wat boven van 20 jaar bezig zijn. Op de bres staan voor natuurbehoud en natuurbescherming in Noordwijks omgeving.
Het begon in een cafeetje in Zierikzee, waar gewacht werd op de veerboot naar Noord-Beveland. Veerboten spelen trouwens in de vereniging een grote rol, vooral die van Harlingen naar Vlieland en Terschelling. Het jaarlijkse vogelweekend naar één van de waddeneilanden, meestal gehouden in de eerste week van september, en verblijvend in het Posthuis op Vlieland of in de Redschuur op Terschelling.
Op de boot voel je je al een ander mens. Of je van de bewoonde wereld wegvaart, het avontuur tegemoet. Avonturen vooral met vogels. Zoals het verhaal van de Roodpootvalk. De groep was voor dag en dauw vertrokken naar de Boschplaat, het schorrengebied van Terschelling. Sjouwend langs het wad, zo nu en dan tot je middel door een slenk. Genietend van het landschap, de plantjes en de vogels. Deze laatsten wat rondlummelend op het wad, klaar voor vertrek naar het zuiden. Grote groepen Bonte strandlopers, Kluten en Scholeksters. Een geweldig gezicht, zo rustend tegen een duintje, deze vogels met eb en vloed gezig te zien. Bij laag water op zoek naar voedsel. Bij komend water steeds opvliegend en als alles onder water staat werden de hoogwatervluchtplaatsen in de kwelder opgezocht, wachtend op betere tijden.
Wat later op de dag wordt er doorgestoken naar het strand terug richting Redschuur. Uitgeteld en vol indrukken valt de horde daar aan het eind van de middag weer binnen, verwelkomd door Jan Hoek, die het die dag wat rustiger aan had gedaan, met de mededeling: "Er zit al de hele dag een bijzonder roofvogeltje hier in de buurt. Ik denk dat het een Roodpootvalk is". De klap komt dan wel hard aan. De hele dag gesjouwd terwijl de bijzonderheden thuis waren te zien. "Geen nood", zegt Jan, "Het beest hangt hier al de hele dag rond, die komt wel terug". En zowaar, amper uitgesproken komt het valkje op de nok van het dak van de Redschuur zitten. Inderdaad een Roodpootvalk, voor de meesten de eerste waarneming van hun leven.

Ook op Vlieland waren bijzondere waarnemingen gedaan tijdens een excursie. Althans, in de Strandloper wordt gesproken van een stel Witgatjes dat op het strand was gesignaleerd. Uit een naschrift van de redaktie blijkt dit echter een aantal leden van de groep te zijn geweest; ze waren "nakend bilsie" in zee gedoken.

Het vogelasiel is ook nogal eens in het nieuws. In een nummer van de Strandloper wordt voorzichtig geinformeerd naar een Fazant die is binnengebracht. Noch op de lijst van losgelaten vogels, noch op die van de overleden dieren, wordt het beest genoemd. Wel was er op een zondag een heerlijke geur van wildbraat in de Schoolstraat te bespeuren. Gesuggereerd werd dat er misschien verband tussen het een en ander zou kunnen liggen. Van de asielbeheerder werd ook eens de opmerking genoteerd (het was bij het schoonmaken van een zwaan met stookolie): "Wat een poten heeft dat beest. Het lijken wel bijzettafels".

Excursies stonden nogal eens op het programma. Naar de ganzen in Friesland, naar de Knardijk in Flevoland en naar de Biesbosch. Deze laatste excursie vond plaats in de tijd dat dit natuurgebied nog de invloed van eb en vloed ondervond.

Dat van die eb en vloed hebben we geweten. Midden in de rietmoerassen liepen de roeiboten vast in de modder en moesten bij gebrek aan water voortgeduwd worden. Strompelend door een halve meter modder. Eindelijk in wat beter vaarwater gekomen, liep een van de boten steeds uit het roer. Geen nood. Een andere roeiboot werd er voor gebonden om de boot op koers te houden. Helaas, de kwaliteit van de riemen was hier niet op berekend. Bij een flinke slag brak een van de riemen en tuimelde de onfortuinlijke roeier, tot grote hilariteit van de rest, achterover in de boot. Uitgelachen en met een bult op z'n kop werd de rest van de tocht al pagaaiend afgelegd.

Strijbos was een vaste gast in Noordwijk. Elk najaar kwam hij naar Noordwijk met een film en een praatje. Een boeiend verteller over datgene wat hij op zijn reizen had gezien. En dat was niet gering.
Jan P. had de gave ook wat minder algemeen geinteresseerden te pakken. Zijn verhaal was niet alleen voor de fanatieke vogelaars.
Spreekwoordelijk is zo'n vertelseltje over de Texelse schone die een kreek moest oversteken. Ze moest daarbij haar rokken wat optillen onder de ogen van verschillende vogels. Strijbos noteerde dan hun reacties. De Bergeend: "foei-foei-foei", de Tureluur: "tu-tu-tu-tu", de Zilvermeeuw: "ach-ach-ach-ach", de Grutto "o-grut-o-grut".

De Strandloper stond soms vol met verslagen, zoals inventarisaties van planten en vogels en verslagen van trekwaarnemingen. Deze laatste vooral van de trek langs de kust. Leden van de Club van Zeetrekwaarnemers doen verslag van hun bevindingen. Bij deze waarnemingen gaat het er om hoeveel vogels per soort en per uur voorbij trekken. De zogenaamde uurtotalen. Cramer verzuchtte eens: "Ik vind het bekijken van de zeetrek de aardigste vorm van waarnemen. Je verontrust niets, je jaagt niets op. De kreet: natuurliefhebbers zijn de grootste bedreigingen voor de natuur, gaat in elk geval voor deze vorm van liefhebberij niet op. Maar toch, die 1/3 Zeekoet per uur uit de verslagen heb ik nog nooit voorbij zien vliegen".

De Noordduinen liggen de vogelaars na aan het hart. Als er dan ook sprake is van het aanleggen van een weg met een parkeerplaats door dit gebied, komt men in de benen. Letterlijk met handtekeningenacties langs de deur en figuurlijk met het schrijven van allerlei bezwaarschriften. De sfeer van de gevoerde actie, trouwens ook van de latere acties, blijft echter ontspannen. De artikelen in De Strandloper over deze zaak zijn wat ludiek en vaak doorspekt met een grapje zoals: Meester op school: "jongens welke bomen groeien er nog in Noordwijk". Jantje. "Parkeermeters, meester".
Deze boomsoort werd ik elk geval in de Noordduinen niet aangeplant. De actie voorkwam de aanleg van weg en parkeerterrein.

Zeg niet dat de Noordwijkers niet leergierig zijn! Vanaf 1972 werden er door leden van de vereniging of door huurlingen natuurcursussen gegeven. Groepen van tientallen blokkende mensen in een zaaltje vormden daarbij geen uitzondering. Zelfs werd een poging gedaan het naburige Katwijk te "kerstenen", overigens zonder merkbaar resultaat.

Meer resultaat en meer belangstelling ondervonden de gehouden tentoonstellingen "Nog natuur in Noordwijk" en "Natuurlijk Noordwijk". Beide keren was de kapel in de Hoofdstraat volgestouwd met allerlei natuurlijke zaken. Van polderlandschappen tot een oud tuinschuurtje.
Jan Verweij en Jan P. Strijbos, beide natuurbeschermers van het eerste uur, openden deze exposities. Beiden waren nauw met Noordwijk verbonden, vooral in hun jeugd.
Ze haalden ter gelegenheid van deze exposities oude herinneringen op van een Noordwijk dat nog een schat aan natuur herbergde. Waar het Bontbekje nog op het strand en de Grauwe kiekendief nog in de noordduinen broedde.

Toch ondanks deze achteruitgang toch nog natuur in Noordwijk. Van die resterende natuur werd in allerlei publicaties verslag gedaan. "De vogels van Noordwijk", "De Flora van Noordwijk", "Strandgids", "Rondwandelingen door de duinen" noem maar op. Men spreekt zelfs een mondje buiten de deur. In dit geval Duits. In de taal van onze oosterburen werden enkele uitgaven vertaald. De "Strandgids", samengesteld door Ees Aartse, werd in het Duits "Strandführer". Het is nog wel even wennen.

Strandlopers, zoals de Drieteenstrandloper, moeten steeds meer plaats maken voor de tienteenstrandloper, de mens, schrijft Jelle van Dijk ergens in een verslag. Zal het Drieteentje straks alleen nog maar op de omslag van het verenigingsblad zijn te zien?

De strandloper Wim Baalbergen

-o-o-o-o-o-o-o-o-

DE VOS EN DE OOIEVAAR

De ooievaar vertelt:

Laatst werd ik door Reinaart de Vos
ten dis genodigd aan de rand van het bos.
Er werd soep geserveerd op een platte schaal.
Natuurlijk was dat voor mij geen maal.

Reinaart slobberde luidruchtig en blij
alles op. Er was geen drup voor mij,
want met mijn lange snavel
kon ik niets vangen aan zo'n tafel.

Maar ik heb heerlijk wraak genomen.
Als mijn gast heb ik hem laten komen
en fijn gebraden vlees en brokjes kaas
opgediend in een lange vaas.

Uit: 100 fabels van la Fontaine
jaar 1694.

RIJMPJE UIT MAARSSEN

Ooievaar, lange poot
Haal de kikkers uit de sloot,
Steek ze in je lange bek,
Maak ze dood met trekke, trek,
Tot ze roepen: Kwekke, kwek

-o-o-o-o-o-o-o-o-